

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

רמ"ש 78829-12-24 ל. נ' ל.

רמ"ש 16037-01-25 ל. נ' ל.

לפני כבוד השופט צבי ויצמן

מבקש

(המשיב ברמ"ש 16037-01-25)

נ. ל.

ע"י ב"כ עו"ד שמעון פרץ

נגד

משיבה

(המבקשת ברמ"ש 16037-01-25)

ת. ל.

ע"י ב"כ עו"ד שני בנארדטה

החלטה

להלן אדון בשתי בקשות רשות לערער על החלטת בית המשפט לענייני משפחה בפ"ת (כב' הש' נ. בן דב ג'וליאן) מיום 7.12.24 במסגרתה קיבל בית המשפט באופן חלקי את בקשת האב, המבקש ברמ"ש 78829-12-24, להפחתת חיובו במזונות ילדיהם הקטינים של הצדדים בשל שינוי נסיבות. האב, אשר יכונה להלן מטעמי נוחות – המבקש, טען בבקשתו כי שגה בית משפט קמא בשיעור ההפחתה של חיוב המזונות ובמיוחד דמי המדור (רמ"ש 78829-12-24). ואילו האם, אשר תכונה להלן – המשיבה, טענה כי כי שגה בית המשפט בעצם קביעתו כי חל שינוי נסיבות המצדיק את הפחתת המזונות בנסיבותיו של הנדון (רמ"ש 16037-01-25).

הנדרש לנדון

1. הצדדים הורים לקטינים א. (כבת 3.5) וד. (כבן שנה וחצי), שניהם מקטני קטינים.

בהחלטה מיום 19.12.23 נפסקו מזונותיהם הזמניים של הקטינים והועמדו על סך של 1,500 ₪ לכל קטין לחודש (ובסה"כ 3,000 ₪ לחודש). במועד מתן החלטה, המשיבה לא עבדה והתגוררה עם הקטינים בבית הוריה. מנגד הכנסתו של המבקש הועמדה על סך 15,000 ₪ לחודש, כאשר זמני השהות שלו עם הקטינים לא כללו לינה והצטמצמו לשלוש פעמים בשבוע - שעתיים בכל פעם. באותה החלטה הוסיף בית משפט קמא וקבע כי ככל שהמשיבה תשכור דירה למגוריה עם הקטינים יישא המבקש אף בדמי מדור העולים כדי 40% מדמי השכירות וב-40% מהוצאות החזקת בית עד 200 ₪ לקטין. כמו כן חוייב המבקש במלוא הוצאות החינוך והרפואה של הקטינים. בצד החיוב במזונות הקטינים חוייב המבקש במזונות המשיבה עצמה בשיעור של 2,000 ₪ לחודש ואולם זאת לתקופה מצומצמת שבין 12/23-03/24.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

רמ"ש 78829-12-24 ל. נ' ל.

רמ"ש 16037-01-25 ל. נ' ל.

2. בהמשך נקבע בהחלטת בית משפט קמא מיום 6.7.24, כי החל מחודש 9/24 ילונו אצל המבקש 5 לילות בשבועיים, ולאחר מכן בהחלטה מיום 3.12.24 הורחבו הסדרי השהות למבקש פעם נוספת באופן שהקטינים ילונו אצלו 6 לילות בשבועיים ועם המשיבה 8 לילות בשבועיים.

3. מתוך שכך הגיש המבקש לבית משפט קמא, ביום 22.9.24, בקשה להפחתת המזונות הזמניים. לטענת המבקש, ממועד מתן ההחלטה מיום 19.12.23 חל שינוי נסיבות המצדיק בחינה מחודשת של חלוקת צרכי הקטינים בין ההורים והפחתת חיובו במזונות הקטינים. לדבריו המשיבה החלה לעבוד בסוף חודש 8/24, היא שוכרת דירה למגוריה עם הקטינים מחודש 10/24, וזמני השהות של הקטינים עמו הורחבו, כאמור, החל מחודש 9/24 לחמישה לילות בשבועיים ומחודש 12/24 לששה לילות בשבועיים. המשיבה טענה מאידך כי נוכח פערי ההשתכרות ויכולותיהם הכלכליות של הצדדים אין כל מקום לשינוי חיובו של המבקש במזונות הקטינים – חיוב שנקבע, לסברתה, על הצד הנמוך.

החלטת בית משפט קמא מיום 7.12.24

4. בית המשפט מצא כי המשיבה משתכרת כ - 7,800 ₪ לחודש כעולה מתלושי שכר שצרפה, וכי היא שוכרת דירה בדמי שכירות העולים כדי 5,000 ₪ לחודש, כעולה מהסכם שכירות שצרפה. מתוך שכך העריך בית משפט קמא את הכנסתה הפנויה בשיעור של כ- 2,800 ₪ לחודש. המבקש, מאידך, משמש כבעל שליטה בחברה ומושך משכורת בתלוש שכר. קודם לתחילת ההליכים עמדה המשכורת שמשך לעצמו על 22,000 ₪ נטו לחודש, ומפרוץ ההליכים נטען כי הכנסתו פחתה בחצי לסך 11,000 ₪ לחודש החל מחודש 11/23 וצורפו על ידו תלושי שכר בהתאם. בית משפט קמא עמד על כך שלמרות תלושי השכר הנזכרים, הרי שבדיון שנערך לפניו ביום 7.12.23 אישר המבקש כי משך משכורת בסך 22,000 ₪ גם בחודש 11/23. עוד עמד בית משפט קמא על כך שבדיון מיום 15.10.24, ציין המבקש כי אינו טוען לשינוי הקביעה שנקבעה בהחלטה מיום 19.12.23 כי הכנסתו הפנויה עומדת על 15,000 ₪, אלא שלסברתו על בית המשפט לתת את הדעת גם לדמי השכירות המשולמים על ידו וגם להחזרי הלוואות להם הוא נדרש. לאישוש טענותיו צירף המבקש הסכם שכירות לתקופה מחודש 6/24 לפיו שכ"ד 5,300 ₪. כך צירף המבקש צרף לבקשתו אסמכתאות בדבר החזר הלוואות כ-740 ₪ מקרן השתלמות וקופ"ג. לטענתו נטל הלוואות גם מהוריו ומהחברה, ואולם לא צורפו אסמכתאות בדבר החזרים.

בהתייחס לטענות המבקש העמיד בית המשפט את הכנסתו הפנויה בשיעור של כ - 8,300 ₪ וזאת בהתחשב, בין השאר, בעלות דמי השכירות ובהוצאות הנסיעה הנדרשות לו לצורך הסעת הקטינים.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

רמ"ש 78829-12-24 ל. נ' ל.

רמ"ש 16037-01-25 ל. נ' ל.

5. בית משפט קמא מצא כי נוכח המובא לעיל, אכן חל שינוי נסיבות המצדיק את שינוי שיעור חיובו של המבקש במזונותיהם הזמניים של הקטינים, ואשר עיקרו בהרחבת זמני השהות עם המבקש.

בית משפט קמא העמיד את צרכיהם ההכרחיים של הקטינים בשיעור של 1,500 ₪ לחודש (לא כולל מדור והחזקתו, חינוך ורפואה), כפי שהועמדו בהחלטתו מיום 19.12.23. לפיכך ובהתייחס לפערי ההשתכרות שבין הצדדים העמיד את חיובו של המבקש במזונותיהם הזמניים של הקטינים בשיעור של 900 ₪ בחודש לקטין (סה"כ 1,800 ₪ לחודש) ועוד הוסיף וחייב את המבקש לשאת ברכיב מדור הקטינים עם המשיבה בשיעור של 40% משכ"ד אותו היא משלמת בנוסף 40% מהוצאות החזקת הבית ולא יותר מסך 200 ₪ לחודש לקטין. עוד הוסיף בית המשפט והורה כי הצדדים יישאו בחלקים שווים בהוצאות חינוך הקטינים: מעון, גן, צהרון עד תום כיתה ג', תשלומי חובה לב"ס, תל"ן, ועד גן/כיתה, שיעורים פרטיים (בהעדר הסכמה על פי המלצת המורה/יועץ ב"ס), 2 חוגים (בתעריף מתנ"ס) וציוד לחוגים, תנועת נוער לרבות ביגוד, ציוד וטיולים, קייטנות בהעדר מסגרת חינוך (בתעריף מתנ"ס). קצבת המל"ל המשולמת עבור חינוך בגין כל קטין בתחילת שנה, תשמש עבור צרכי החינוך (כולל ציוד לימודי) של אותו קטין ויתרת ההוצאות תחולק בין הצדדים כאמור. עוד נקבע כי הצדדים יישאו בחלקים שווים בעלות ביטוח בריאות ממלכתי של הקטינים וכן בהוצאות רפואיות אשר אינן מכוסות על ידי ביטוח בריאות ממלכתי, לרבות: תרופות, אבחונים, טיפולים רגשיים, פסיכולוגיים או אחרים, משקפיים, טיפולי שיניים לרבות אורתודנט וכיוצ"ב. בהעדר הסכמה לגבי נחיצות הטיפול יקבעו פגישה עם הגורם הרפואי הרלוונטי ויפעלו על פי המלצתו. נקבע כי תוקף החיוב הוא מחודש 9/24, כאשר עד סוף חודש 8/24 תחול ההחלטה מיום 19.12.23. לצד זאת, סכומים ששילם האב ביתר על פי החלטה מיום 19.12.23 החל מחודש 9/24 נאכלו ולא יושבו. כך נקבע כי קצבת הילדים המשולמת על ידי המל"ל תעבור לידי המשיבה בנוסף לסכום המזונות ששולם.

תמצית טענות המבקש (רמ"ש 78829-12-12-24 ובתשובה לנטען ברמ"ש 16037-01-25)

6. שגה בית משפט קמא בכך שלא הפחית את חיוב המדור ביחס לימים בהם שוהים הקטינים עמו ובכך שלא הכליל את שיעור עלות אחזקת המדור במסגרת המזונות עצמם. שגה בית המשפט בכך שלא החיל החלטתו הרטרואקטיבית ממועד הגשתה ותחת זאת הורה כי ככל ושולם סך ביתר הרי הוא בגדר מזונות שנאכלו. שגה בית המשפט בכך שקבע כי הכנסתו הפנויה היא בשיעור של כ- 15,000 ₪ תוך התעלמות מנטל ההלוואות העומד כנגד המבקש, ובקובעו כי עלות נסיעותיו היא בשיעור של 600 ₪ שעה שהוא מסיע את הקטינים לשני הכיוונים ולא רק לכיוון אחד.

7. בתשובה לנטען על ידי המשיבה ברמ"ש 16037-01-25, במסגרתו עתרה המשיבה כנגד הפחתת חיוב המבקש במזונות כפי שנקבע בהחלטת בית משפט קמא, טען המבקש כי המשיבה היא

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

רמ"ש 78829-12-24 ל. נ' ל.

רמ"ש 16037-01-25 ל. נ' ל.

1 זו שמנסה להבאיש את ריחו לפני בית המשפט והיא זו המפרה את החלטות בית המשפט הן באשר
2 למעבר המגורים והן באשר לקיום הסדרי השהות וכן מרבה להגיש תלונות שווא כנגדו. המשיבה
3 מפריזה ומגזימה בהכנסות המבקש ויכולותיו הכלכליות (טוענת לשעון יקר אותו הוא עונד שעה
4 שמדובר בשעון מאביו אותו ענד האב בתקופת השואה, רכישת כלב יוקרתי בעלות 10,000 ₪ שעה
5 שעלותו הייתה 1,500 ש"ח בלבד ועוד) – לצדדים לא היו כלל נכסים משותפים אלא רק חובות
6 משותפים בעת פרידתם, מנגד אמה של המשיבה היא אשה אמידה וחוזת השכירות שהומצא על ידי
7 המשיבה ואשר נערך עמה - נערך רק לצרכי משפט. בניגוד לנטען המבקש המציא לבית המשפט
8 ולב"כ המשיבה את על האסמכתאות הנדרשות באשר לעסק/החברה המנוהל על ידו וכך עולה אף
9 מהחלטת בית משפט קמא. בית המשפט חישב את שיעור המזונות הזמניים בהתחשב בפרקי השהות
10 של הקטינים עם המבקש – כנדרש, בצד זה בית המשפט הפחית סך מועט יחסית בגין עלות
11 הנסיעות הנדרשות למבקש לצורך הסעת הקטינים.
12

13 תמצית טענות המשיבה בבקשתה ברמ"ש 16037-01-25 ובתשובתה לרמ"ש 78829-12-24

14
15 8. מדובר בקטינים מקטני קטינים, אשר על פי הדין העברי האב הוא המחוייב היחיד
16 במזונותיהם. על האב היהודי לשאת בחלקו היחסי של הקטין בעלות המדור והחזקתו וכן מוטל
17 עליו חוב מדיני הצדקה ביחס לצרכים שאינם הכרחיים. בנדון נקבע למבקש חיוב מזונות שהוא
18 מתחת לרף המינימלי בוודאי שאין מקום להפחיתו אלא להגדילו. קיים פער כלכלי משמעותי בין
19 הצדדים - המבקש שוכר דירה פאר בת חמישה חדרים ואילו המשיבה שוכרת דירת 3 חדרים ללא
20 ממ"ד וללא מעלית. אין לקבל את טענות המערער, אשר חישוב הוצאותיו מגיע ל 40,000 ₪ לחודש,
21 ואשר יש בהן ללמד על רמת החיים בה הוא חי. אין לקבל את טענות המבקש באשר להלוואות
22 שונות הנלקחות על ידו בהעדף אסמכתאות ברורות, כאשר נראה שמדובר בהלוואות אותן נטל
23 מהחברה בבעלותו ומהוריו לצרכי ההליך. המבקש טוען להוצאות דלק גבוהות ואולם הוצאות הדלק
24 של המבקש הן חלק מהוצאותיו לצרכי עבודה. המבקש מונע מנקמה וזוהי הבר"ע השישית אותה
25 הוא מגיש על החלטות בית משפט קמא.
26

27 9. ברמ"ש 16037-01-25 שהוגש על ידה טוענת המשיבה כי שגה בית משפט קמא בהפחיתו את
28 חיובו של המבקש במזונות הקטינים, בהינתן שהסך שנקבע לצרכי הקטינים הוא נמוך מהסך אותו
29 נהוג לפסוק ובהתעלם מרמת החיים לה הורגלו הצדדים, שגה בית משפט קמא בקביעתו כי הוצאות
30 הקטינים ישולמו בחלקים שווים למרות הפער שבין הכנסות הצדדים, שגה בית המשפט בחישוב
31 הכנסותיהם הפנויות של הצדדים, מה גם שאין להתעלם מכך שהמבקש עובד בעבודה יציבה וקבועה
32 והיא החלה לעבוד רק לאחרונה, ומכך שהמבקש מסתיר פרטים באשר להכנסותיו מהחברה. החלטת
33 בית משפט קמא המצמצמת שלא כדין את חיובו של המבקש במזונות הקטינים עלולה להביא את

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

רמ"ש 78829-12-24 ל. נ' ל.

רמ"ש 16037-01-25 ל. נ' ל.

המשיבה לחרפת רעב. בית המשפט התעלם בהחלטתו מהעובדה שהמשיבה נאלצה לעזוב את בית
הצדדים נוכח אלימותו של המבקש.

דיון ומסקנה

10. אחר שבחנתי טענות הצדדים מצאתי לדון בבקשות כאילו ניתנה הרשות והוגשו
הערעורים. דין הערעורי להתקבל באופן חלקי. ודוק, גם אם אין בהחלטתי זו לשנות באופן מהותי
ומשמעותי מהסכומים שנקבעו על ידי בית משפט קמא – מצאתי להתערב בהחלטתו נוכח
העקרונות השונים אשר, לסברתי, יש ליישם בעת תחשיב המזונות, גם אלו הזמניים, וראוי להעמיד
על מכונם.

כידוע, על דרך הכלל לא תתערב ערכאת הערעור בפסיקת מזונות של הערכאה הדיונית, ובוודאי
כאשר עסקינן במזונות זמניים אשר עשויים להשתנות עם שמיעת כלל הראיות, אלא אם כן נמצא
כי נפלה טעות של ממש בקביעתם אשר יש בה לפגוע פגיעה ממשית בזכויותיו של בעל דין (בע"מ
2045-05 פלוני נ. פלונית (2015); בע"מ 1078/11 פלוני נ. פלונית (2011); בע"מ 7935/11 פלוני
נ. פלוני (2012)). בנדון לסברתי ראוי להתערב ברכיבים כאלה ואחרים בתחשיבו של בית המשפט
באופן המצדיק את קבלת הערעורים באופן חלקי.

11. אקדים ואומר כי אינני מוצא מקום להתערב בקביעותיו העובדתיות של בית משפט קמא,
הן באשר לעצם העובדה שחל בנדון שינוי נסיבות מהותי (יציאתה של המשיבה לעבודה והרחבה
משמעותית של זמני השהות של המבקש עם ילדיו) והן באשר לשיעור הכנסתם הפנויה של הצדדים
(אף כי אפשר שקביעות אלו תשתננה אחר שמיעת ההוכחות, כאמור).
כאמור, אין ערכאת הערעור נוהגת להתערב בקביעות עובדתיות במיוחד כאשר עסקינן בקביעות
זמניות אשר עשויות להתברר ולהתחדד לאחר הליך שמיעת הראיות, לפיכך אף אינני מוצא מקום
להתערב בקביעת בית המשפט לעניין עלות נסיעותיו של המבקש (בשלב זה לא ברור האם העלות
היא עליו או שמדובר ברכב החברה והעלות היא על החברה מבלי להשפיע על השתכרותו). זאת
ועוד, כיוון שחייב המזונות הזמניים נוגע לקטני קטינים כאשר הדין העברי בנוגע אליהם מטיל
לשכמו של האב את מלוא נטל הנשיאה במזונותיהם, הרי שדקדוק בפרטי שיעורי ההשתכרות אינו
נדרש לנו בשלב זה, ועיקר שימת הלב תופנה לחלוקת זמני השהות בין הצדדים, כאשר ההנחה היא
שכל הורה נושא במזונות הקטינים שעה שהם שוהים עמו. ודוק, אין ללמוד מדברנו עד כה, ובל
טעה הקורא לחשוב, כי יש להתעלם לחלוטין משיעור השתכרותם של הצדדים ביחס למזונות קטני
קטינים שכן שיעור זה יש לו חשיבות לעניין קביעת צרכיהם, כשם שאפשר שבנתונים חריגים תהא
לו חשיבות אף ביחס לשיעור החיוב, וראו לעניין זה ההלכות הישנות בעניין אוחנה וצינובוי אשר
לא נס ליחן (בע"מ 5750/03 אוחנה נ. אוחנה (2005); בע"מ 2433/04 צינובוי נ. צינובוי (2005)).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

רמ"ש 78829-12-24 ל. נ' ל.

רמ"ש 16037-01-25 ל. נ' ל.

1

2 12. ומכאן נמשיך את המהלך בו החל בית משפט קמא. גם אחר שנמצא כי חל שינוי נסיבות
3 המתבטא ביציאתה של המשיבה לעבודה, דבר נותן בידיה הכנסה חודשית שלא הייתה בעת קביעת
4 המזונות הזמניים הראשונית, ובהרחבת זמני השהות של המבקש עם הקטינים, עדיין יש להוסיף
5 ולבחון האם שינוי זה יש בו להצדיק את שינוי שעור המזונות בהתייחס לכלל הפרמטרים דוגמת
6 יכולתם הכלכלית של הצדדים, פערי השתכרותם, השקעתו של כל הורה בטיפול בקטינים וכיוצ"ב.
7 כך, כדוגמה, גם אם מוצא בית המשפט כי הורחבו זמני השהות של אב עם ילדיו אין זה בהכרח
8 מביא לשינוי שיעור המזונות אם ימצא כי פערי ההשתכרות בין ההורים הם כה גדולים עד אשר
9 אין הצדקה להפחתתם.

10

11 13. בנדון מצא בית משפט, כאמור, כי הכנסתו הפנויה של המבקש מגיעה לסך של כ – 8,300
12 ₪ לחודש ואילו הכנסתה הפנויה של המשיבה מגיעה לסך של כ – 2,800 ₪ לחודש, כך נתן דעתו
13 בית המשפט להרחבת זמני השהות של הקטינים עם אביהם, דבר היוצר למעשה קיומם של שני
14 בתים תחת בית אחד בו לנו וגרו עובר להרחבת זמני השהות. ואולם בית משפט קמא לא מצא
15 מקום להידרש שנית לשאלת צרכי הקטינים ובכך לא פעל בדרך המותווית בפסיקה.
16 מכיוון ששינוי הנסיבות בנדון עניינו בעיקר בהרחבת זמני השהות של הקטינים עם הוריהם, הרי
17 שעסקינן בקטינים הנדרשים לשני בתים וכאן, על פי הפסיקה, צרכיהם עולים – נוכח הדרשותם
18 לכפל בחלק מצרכיהם – לעלות הנעה בין 2,250 ₪ ל – 2,600 ₪ לחודש לכל קטין (וראו, כדוגמה –
19 רמ"ש 59188-10-18 ל. נ' א. נ. (2018); עמ"ש (מרכז) 38131-07-21 ל. נ' א. (2022); תלה"מ
20 (אשדוד) 64175-08-22 ל. נ' א. ג. (2024) ורבים אחרים).

21

22 ואם כן, בנדון גם אם נעמיד את צרכיו של כל קטין מטעמי זהירות על 2,250 ₪, וזאת בהתייחס לגיל
23 הקטינים ובעובדה שעסקינן בצרכים הכרחיים בלבד, הרי שנוכח גילם של הקטינים (מקטני קטינים)
24 מחוייב האב לשאת במלוא צרכי הקטין ומכיוון שאלו שהו עמו 5/14 מהזמן החל מחודש 9/24 ו –
25 6/14 מהזמן ע"פ הח מחודש 12/24 הרי שחויבו במזונות כל קטין צריך שיהיה 1450 ₪ במעוגל מ –
26 9/24 עד 12/24 (2,250 * 9/14) ₪ - בגין עלות חלקה של המשיבה במזונות הקטינים תשעה ימים
27 בשבועיים) וממילא אין מקום או הצדקה לשנות חיוב זה מסך 1,500 ש"ח שנקבע בהחלטה הראשונה
28 מיום 19.12.23 נוכח שינוי החיוב הזעיר. והחל מ 12/24 - יש להעמידו על 1285 ₪ במעוגל לכל קטין
29 (2250*8/14) ₪.

30

31 כמו כן בהינתן הפערים הנחזים ביכולות הצדדים ובהינתן שעסקינן בקטני קטינים הריני מורה כי
32 הוצאות החינוך והרפואה יחולקו בין הצדדים באופן שהמבקש ישא ב 60% מהוצאות אלו ואילו
33 המשיבה ב 40%.

34

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

רמ"ש 78829-12-24 ל. נ' ל.

רמ"ש 16037-01-25 ל. נ' ל.

14. לעניין סוגיית אחזקת המדור (להבדיל מדמי המדור המשולמים בגין שכירות וכיוצ"ב) – אכן לעיתים בתי המשפט נוהגים לחלק בין חישוב המזונות לחישוב עלויות אחזקת המדור (להבדיל מחישוב עלות המדור – דמי שכירות וכיוצ"ב). הבעתי לא אחת את דעתי כי אין מקום לחילוק זה בהינתן שרכיב המזונות הכללי כולל בחובו גם את הוצאות אחזקת מדורו של הקטין רוצה לומר חלקו היחסי בהוצאות החשמל, מים, גז, ארנונה וכיוצ"ב. הוצאת רכיב זה מתחשיב המזונות הכולל תוך קביעה כי על ההורה לשאת בחלק יחסי עבור הקטין בגינם (30% לילד אחד, 40% לשניים וכיוצ"ב) גורמת לפנקסנות בין הצדדים, סרבול ודרישה חודשית להמצאת החשבונות הנזכרים, ללא טעם של ממש. בפסיקות בתי המשפט המחשבות את צרכיו ומזונותיו הסבירים של קטין נכללו למעשה גם חלקו בהוצאות הבית. לפיכך אין מקום לאותה תוספת של 200 ₪ שנקבעה על ידי בית משפט קמא בגין אחזקת מדור הנכללת למעשה בתחשיב המזונות הכללי שערכנו לעיל.

15. בכל הקשור בחיובו של המשיב במלוא 40% מעלויות המדור הנגזרות מדמי השכירות המשולמים על ידי המשיבה, הרי שכאן דומה כי שגה בית משפט קמא בכך שלא הפחית מחיובו של המשיב את עלויות המדור הנחסכות מהמשיבה בעת לינת הקטינים עמו.

כידוע על פי הפסיקה חיוב המדור נעשה בדרך של חישוב מדור סביר בנסיבות העניין (וראו לעניין זה – עמ"ש (מרכז) 65692-11-19 ט. נ' ט. (2020); ולאחרונה – רמ"ש (תל אביב) 37993-11-24 פלוני נ. פלונית (2024)). בנדון יש להעמיד את עלויות המדור על 5,000 ₪ שזה לערך הסכום לו נדרש כל אחד מההורים כדמי שכירות, כאשר אין לקבל את טענת המבקש כי עסקינן בחוזה פקטיבי בין המשיבה לאמה שכן אין כל סיבה שהסבתא תדרש להלין את נכדיה על חשבונה תחת חובתו של האב לעשות כן. מתוך סכום זה חלקם של הקטינים עומד על 40% היינו 2,000 ₪ כאשר הקטינים לנו אצל המבקש 5/14 יום (החל מ-8/24 עד 12/24) ו- 6/14 מהזמן החל מ-12/24.

לפיכך יש להעמיד את חלקו של המבקש בדמי המדור בתקופה שבין 9/24 – 12/24 על 1,285 ₪ לשני הקטינים (715 ש"ח – 2000 ₪) והחל מיום 12/24 על 1,150 ₪ בלבד (850 ₪ - 2,000 ₪) וזאת בהינתן שעסקינן בקטני קטינים.

16. המורם מן האמור – בנדון מצאתי לקבל באופן חלקי את כל האחת מהבקשות ולשנות משיעור החיוב הזמני שנקבע על ידי בית המשפט באופן הבא -

על המבקש לשאת במזונות הקטינים הזמניים בשיעורים הבאים -

עד לחודש 9/24 כפי החלטת בית משפט קמא מיום 19.12.23.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

רמ"ש 78829-12-24 ל. נ' ל.

רמ"ש 16037-01-25 ל. נ' ל.

מחודש 9/24 עד 12/24 - מזונות זמניים בשיעור 1,500 ₪ לכל קטין (חייב זה כולל אחזקת מדור) ודמי מדור בשיעור של 1,285 ₪ (לשני הקטינים יחדיו). ככל ששולם על ידי המבקש סכום ביתר הרי הוא בגדר מזונות שנאכלו.

מחודש 12/24 ואילך עד למתן החלטה אחרת – מזונות זמניים בשיעור 1,285 ₪ לכל קטין (חייב זה כולל אחזקת מדור) ודמי מדור בשיעור של 1,150 ₪ (לשני הקטינים יחדיו).

בהוצאות החינוך והבריאות של הקטינים יישא המבקש בשיעור של 60% ואילו המשיבה בשיעור של 40%.

17. כיוון שקיבלתי באופן חלקי מקצת מטענותיו של כל צד, איני עושה צו להוצאות.

18. הערובה שהופקדה על ידי הצדדים תושב להם באמצעות באי כוחם.

19. ההחלטה תועבר על ידי המזכירות ותוטמע בשני התיקים (רמ"ש 78829-12-24 ורמ"ש 16037-01-25).

20. ניתן לפרסום ללא פרטי הצדדים.

ניתנה היום, י"ט טבת תשפ"ה, 19 ינואר 2025, בהעדר הצדדים.

צבי ויצמן, שופט